

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ			
ПРИМЉЕНО		07.12.2015.	
ФУН. ЈЕД.	БРОЈ	ДНЕВНИ	Л.БРОЈ
01	2476		

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ

Одлуком Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу бр. 8/18-01-008/15-040 од 27.11.2015. именована је Комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс за избор једног наставника у звање доцент за ужу грађанскоправну научну област на Правном факултету Универзитета у Нишу, у саставу: 1) др Мирослав Лазић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, 2) др Марко Ђурђевић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Београду и 3) др Ђорђе Николић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Нишу.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и Изборном већу Правног факултета Универзитета у Нишу подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Подаци о конкурсy

На конкурс за избор једног доцента за ужу Грађанско-правну научну област, објављеном у „Службеном гласнику РС“, бр. 89/2015 од 27.10.2015. године, пријавио се само др Михајло Цветковић, асистент Правног факултета у Нишу.

Комисија је утврдила да је кандидат приложио сва документа предвиђена конкурсом и другим актима.

2. Подаци о кандидату

2.1. Основни биографски подаци

Др Михајло Цветковић рођен је у 25.01.1979. године у Нишу, где је завршио основну школу и гимназију „Стеван Сремац“ са просечном оценом 5.00. Учествовао је у раду истраживачке станице „Петница“ у Ваљеву. Основне студије на Правном факултету у Нишу уписао је школске 1998/99, а дипломирао 2006. Пре заснивања радног односа на Правном факултету радио је као правни асистент у међународној

хуманитарној организацији „Норвешки савет са избеглице“ (Осло), домаћој невладиној организацији „Праксис“ (Београд), као и у адвокатској канцеларији у Нишу.

Кандидат одлично влада енглеским језиком, а користи се и немачким језиком.

2.2. Стручна биографија

2.2.1 Основне студије

Кандидат је основне студије окончао са просечном оценом 9,45. Током студирања добио је следећа признања: Награда Амбасаде Краљевине Норвешке за 1000 најбољих студената у држави (2000); Награда Владе Републике Србије за најбоље студенте на факултету (2002); Стипендија Републичке фондације за развој научног и уметничког подмлатка (2002 и 2003); Награда Партнерство за образовање и развој локалне заједнице – Institute of International Education (www.iie.org) и Philip Morris International (2005 и 2006).

2.2.2. Последипломске студије

Последипломске студије кандидат је започео крајем 2006. уписом на магистарске студије Правног факултета Универзитета у Нишу, које су након реформе система високог образовања трансформисане у докторске студије. На смеру за грађанско право кандидат је са просечном оценом 9,33 положио све испите и одбранио два семинарска рада („Затезна камата у праву Републике Србије и ЕУ“ и „Специфичности грађанскоправне одговорности за лекарску грешку“). Рад на докторској дисертацији „Закључење и престанак уговора о поклону“ започео је јануара 2012, а окончао је рад њеном одбраном октобра 2015. године.

2.3. Ранији избори

Као сарадник у настави за Грађанско-правну научну област изабран је децембра 2006. За асистента за Грађанско-правну научну област изабран је фебруара 2010. и у том звању је и данас.

2.4. Стручно усавршавање

Кандидат др Михајло Цветковић је похађао семинар „Активно учење и клинички програм обуке за заштиту права жена“ у организацији Правног факултета у Нишу 2007. године. Био је полазник програма Experiencing Europe: Serbian Young Professionals in Austria – фонд Зоран Ђинђић и Аустријска организација за развој, који је спровео World University Service Austria (2007). Завршио је 2010. године летњу школу „Медијација и други методи развоја демократског дијалога“ на Централно-европском Универзитету у Будимпешти. Учествовао је и у програму Универзитета у Нишу „TEMPUS - Internal Quality Assurance at Serbian Universities (SIQAS)“ 2011. године.

Учествовао је и на семинарима из Медицинског права на Правном факултету у Нишу, као и на скуповима Копаоничке школе природног права.

2.5. Наставни рад

Од доласка на Правни факултет у Нишу кандидат др Михајло Цветковић је самостално изводио вежбе, консултације и колоквијуме из предмета Облигационо право, Увод у грађанско и стварно право, Грађанско право ЕУ и Клиничко правничко

образовање. У судентским анкетама о оцени наставно-педагошког рада наставника и сарадника редовно је био међу најбоље оцењеним сарадницима и асистентима.

2.6. Активности на факултету и у друштвеној заједници

Др Михајло Цветковић је технички секретар Центра за правна и друштвена истраживања Правног факултета у Нишу и у том својству је непосредно ангажован у организовању домаћих и међународних научних скупова и конференција, чији је организатор Правни факултет у Нишу. Такође, задужен је и за координисање активности везаних за спровођење научно-истраживачких пројеката на Факултету, почев од прикупљања резултата истраживача па све до израде извештаја. Уз то, био је биран и за секретара Катедре за грађанско-правне науке.

Кандидат је учествовао и у раду бројних комисија и радних група факултета.

Свој допринос друштвеној заједници др Михајло Цветковић давао је како кроз своју активност у оквиру Правне клинике за заштиту од породичног насиља и волонтерски рад у акцији „Мобилна правна клиника: од институције према жртви“, тако и кроз учешће на јавним расправама о појединим значајним законодавним пројектима, као што је то био случај са расправом о Закону о затезној камати и Преднацрту грађанског законика РС (Облигациони односи), али и са скуповима везаним за заштиту потрошача.

2.7. Учесће на научним конференцијама

Од последњег избора (у звање асистента) кандидат је учествовао на следећим научним скуповима и конференцијама:

- 1) 24. сусрет Копаоничке школе природног права под насловом „Право и одговорност“, Удружење правника Србије, 2011;
- 2) Communication as a Measure of Protection and Limitation of Human Rights/Information in Relation to Human Rights, The Faculty of Law of the Comenius University in Bratislava, Faculty of Law and Administration of the University of Warmia and Mazury in Olsztyn, Faculty of Law of the University of Bari, Faculty of Law of the University of Valencia, 2012;
- 3) Међународна научна конференција "Медији и људска права", Правни факултет у Нишу, 2012.
- 4) Научни скуп са међународним учешћем "Правне норме у времену и простору", Правни факултет у Приштини, 2012;
- 5) 26. сусрет Копаоничке школе природног права под насловом „Право и достојанство“, Удружење правника Србије, 2013;
- 6) Међународна научна конференција "Усклађивање права Србије са правом Европске уније", Правни факултет у Нишу, 2014;
- 7) Сусрет правника у привреди Србије, Удружење правника у привреди Србије, 2014;
- 8) Међународна научна конференција "Право у функцији заштите слабијег", Правни факултет у Нишу, 2015;
- 9) Сусрет правника у привреди Србије, Удружење правника у привреди Србије, 2015.

2.8. Учесће у пројектима

- 1) Научно-истраживачки пројекат „Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије, реализован

на Правном факултету Универзитета у Нишу уз подршку Министарства науке и заштите животне средине Републике Србије, на основу Уговора о реализацији пројекта из програма основних истраживања бр. 149043Д (2006-2010).

2) Пројекат Установљивање клиника за заштиту права жена на Правном факултету Универзитета у Нишу (Establishing Women's Rights Clinics at Faculty of Law of University of Nis), клинички програм обуке студената кроз пружање бесплатне правне помоћи женама, реализован на Правном факултету Универзитета у Нишу. Партнери на пројекту: Женски истраживачки центар за едукацију и комуникацију, Ниш, Правна клиника Правног факултета Универзитета у Нишу - Клиника за грађанско право, Адвокатска комора Ниш и Канадска агенција за међународни развој (Canadian International Development Agency, CIDA LIP) (1. децембар 2006-1. децембар 2007).

3) Пројекат Права жртава насиља у породици - ка европским решењима, који се реализује у оквиру Правне клинике Правног факултета Универзитета у Нишу. Носилац пројекта је Женски истраживачки центар за едукацију и комуникацију из Ниша, на основу Уговора о сарадњи у реализацији пројекта под називом Права жртава насиља у породици - ка европским решењима са Аутономним женским центром из Београда. Финансијер пројекта је Министарство спољних послова Краљевине Норвешке (период реализације је од 1. новембра 2010. до 1. новембра 2013. године).

4) Научно-истраживачки пројекат „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору“, који се реализује на Правном факултету Универзитета у Нишу (број уговора 179046), уз подршку Министарства просвете, науке и технолошког развоја (2011-2014).

3. Преглед научног и истраживачког рада

3.1. Радови објављени до избора у звање асистента

1) Начело једнаке вредности давања у уговорном праву / Михајло Цветковић. У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. – Ниш : Правни факултет, 2008. – Бр. 52 (2008), стр. 189-210. ISSN 0350-8501;

2) Комплементарност закона о заштити животне средине и прописа грађанског права на пољу надокнаде штете / Михајло Цветковић. У: Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије : тематски зборник радова. Књ. 4 / уредник Невена Петрушић/. – Ниш : Центар за публикације Правног факултета, 2008. – Стр. 281-296. ISBN 978-86-7148-087-1;

3) Европска директива о сузбијању доцње у испуњењу новчаних обавеза и могућност њене имплементације у наше право. У: Зборник радова Правног факултета у Нишу / главни и одговорни уредник Радмила Ковачевић-Куштримовић / – Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2009. – Бр. 53 (2009), стр. 235-256. ISSN 0350-8501;

4) Одговорност за штету проузроковану рачунарским програмима / Михајло Цветковић. У: Право Републике Србије и право Европске уније - стање и перспективе. Св. 2 / уредници Наташа Стојановић, Срђан Голубовић/. - Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2009. - Стр. 315-348. ISBN 978-86-7148-099-4;

5) Одговорност за штету проузроковану рачунарским програмима / Михајло Цветковић. У: Право Републике Србије и право Европске уније - стање и перспективе : зборник сажетака / уредници Наташа Стојановић, Срђан Голубовић/. - Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2009, стр. 94-95. ISBN 978-86-7148-091-8;

Ови радови били су предмет анализе приликом претходног избора.

3.2. Радови објављени након избора у звање асистента

3.2.1. Монографска дела

1) Закључење и престанак уговора о поклону, докторска дисертација, Ниш, 2015.

3.2.2. Чланци

1) Online решавање спорова као облик медијације у грађанским стварима / Михајло Цветковић. У: Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије : тематски зборник радова. Књ. 5 / уредник Невена Петрушић/. – Ниш : Центар за публикације Правног факултета, 2010. – Стр. 201-224. ISBN 978-86-7148-121-2;

2) Правни аспекти обрачуна затезне камате / Михајло Цветковић. У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. – Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2010. – Бр. 56 (2010), стр. 231-252. ISSN 0350-8501;

3) Одговорност пружаоца услуга информационог друштва за штету коју проузрокују њихови корисници противправним садржајем / Михајло Цветковић. У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. - Ниш : Правни факултет, 2011. - 58 (2011), стр. 249-266. ISSN 0350-8501;

4) Претпоставке одговорности за штету нанету пацијенту / Михајло Цветковић. У: Заштита људских и мањинских права у европском правном простору: тематски зборник радова. Књ. 1 / уредник Предраг Димитријевић ; превод Гордана Игњатовић]. - Ниш : Центар за публикације Правног факултета, 2011. - Стр. 485-502. ISBN 978-86-7148-148-9;

5) Грађанскоправна одговорност за информацију објављену у медијима / Михајло Цветковић. У: Зборник радова Правног факултета у Нишу : тематски број. Медији и људска права. - Ниш : Правни факултет, 2012. - Бр. 61 (2012), стр. 457-476. ISSN 0350-8501;

6) Неке напомене о грађанској одговорности за лекарску грешку / Михајло Цветковић. У: Научни скуп са међународним учешћем "Правне Норме у времену и простору". - Косовска Митровица : Правни факултет, 2012. - Стр. 267-286. ISBN 978-86-6083-021-2;

7) Новинарска пажња / Михајло Цветковић. У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. - Ниш : Правни факултет, 2012. - Бр. 63 (2012), стр. 343-362. ISSN 0350-8501;

8) Шта нам доноси нова директива о правима потрошача? / Милена Јовановић Заттила, Михајло Цветковић. У: Право и привреда. – Београд : Удружење правника у привреди Србије, 2012. - Бр. 4/6 (2012), стр. 433 – 452. ISSN 0354– 3501;

9) Објективни елемент уговора о поклону / Михајло Цветковић. У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. - Ниш : Правни факултет, 2013. - Бр. 65 (2013), стр. 419-436. ISSN 0350-8501;

10) Садржина гаранције за исправно функционисање продате ствари / Ђорђе Л. Николић, Михајло Цветковић. У: Правни живот: тематски број. Право и достојанство - Београд : Удружење правника Србије, 2013. - Год. 62, бр. 10, том 2 (2013), стр. 655-670. ISSN 0350-0500;

11) Дефиниција и правна природа дигиталног садржаја / Ђорђе Николић, Михајло Цветковић. У: Право и привреда. - Београд : Удружење правника у привреди Србије, 2014. - Бр. 7-9 (2014), стр. 54-70. ISSN 0354-3501;

12) Међународна научна конференција "Усклађивање права Србије са правом Европске уније", Правни факултет, Ниш, 2014 / Михајло Цветковић. У: Зборник радова

Правног факултета у Нишу. - Ниш : Правни факултет, 2014. - Бр. 67 (2014), стр. 267-272. ISSN 0350-8501;

13) Одговорност за штету проузроковану због непоседовања и непримене неопходних медицинских средстава / Михајло Цветковић, Ђорђе Николић. У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. - Ниш : Правни факултет, 2014. - Бр. 68 (2014), стр. 351-370. ISSN 0350-8501;

14) Способност за закључење уговора о поклону / Михајло Цветковић. У: Мобилна правна клиника: од институције ка жртви / приређивачи Миомира Костић, Дарко Димовски, Иван Илић. - Ниш : Центар за публикација Правног факултета, 2014. - Стр. 167-188. ISBN 978-86-7148-181-6;

15) Саобразност дигиталног садржаја / Михајло Цветковић, Ђорђе Николић. У: Право и привреда. – Београд : Удружење правника у привреди Србије, 2015. - Бр. 7/9 (2015), стр. 47–64. ISSN 0354– 3501;

16) Појам предуговора у преднацрту Грађанског законика Републике Србије / Ђорђе Л. Николић, Михајло Цветковић. У: Међународна научна конференција "Право у функцији заштите слабијег": зборник сажеатака / [главни и одговорни уредници Милена Јовановић Заттила, Мирослав Лазић]. - Ниш : Правни факултет, Центар За публикације, 2015. - Стр. 96 ; 24 цм. ISBN 978-86-7148-200-4.

4. Приказ радова

4.1. Приказ монографских радова

1) Закључење и престанак уговора о поклону, докторска дисертација, Ниш, 2015.

Докторска дисертација има укупно 383 страна, са укупно 1445 напомена у фуснотама библиографског и експликативног карактера. Библиографију чини попис 40 домаћих монографија, уџбеника, енциклопедија и коментара, 56 домаћих чланака, 11 иностраних монографија и 30 страних чланака. У оквиру библиографије је и попис 63 домаћих и 20 страних формалних правних извора, као и попис 227 домаћих судских одлука.

Текст дисертације је систематизован тако да, поред Увода и Закључка, обухвата три дела. Увод се састоји из неколико целина означених арапским бројевима. Слично је систематизован и означен и први део („Упознавање са поклоном“), који садржи и целине другог нивоа. Други део („Настанак поклона“) и трећи део („Престанак поклона“) имају знатно разуђенију систематику. Они су подељени на главе, а ове на уже целине различитих нивоа, које се означавају арапским бројевима. Закључак је јединствена целина од 15 делова означених арапским бројевима, по једна за сваку одговарајућу ужу целину или главу рада.

Први део дисертације „Упознавање са поклоном“ (стр. 13-24) обухвата четири посебне целине, које су посвећене различитим аспектима уговора о поклону. *Други део* дисертације „Настанак поклона“ (стр. 25-198) један је од централних и најобимнијих делова дисертације. Материја је у њему систематизована тако да је чини шест глава од којих је свака даље систематизована на више ужих целина различитих степена. У свакој од наведених глава изложени су битни елементи и услови неопходни за настанак уговора о поклону. Увиђајући да о томе не постоји општа сагласност, аутор наводи, и у посебним главама излаже, следеће елементе неопходне за настанак уговора о поклону у континенталном праву: 1) објективни елемент (бесплатност); 2) субјективни елемент (*animus donandi*); 3) способност за закључење поклона; 4) сагласност воља или

једностранни акт; 5) предмет поклона; 6) форму поклона. *Престанак поклона* изложен је у *трећем делу* дисертације. Ради се о проблематици сложенијој од аналогне проблематике код осталих правних послова, због чега је и подложна како општим, тако и читавом низу посебних правила. И овај део дисертације је систематизован тако да га чини девет глава. У првој и другој глави су изложени принципи неопозивости и неке опште напомене о престанку уговора о поклону, а у осталим поједини случајеви или групе случајева престанка поклона. Трећи део обухвата девет глава (Глава I. Принцип неопозивости, Глава II. Уопште о престанку поклона, Глава III. Незахвалност, Глава IV. Осиромашење, Глава V. Рођење детета (резидуално право), Глава VI. Мане воље, Глава VII. Престанак брака, Глава VIII. Раскид мимо традиционалних разлога, Глава XI. Побијање). У обимном *закључку* (21 страна) су капитализовани резултати претходне правно-историјске и упоредно-правне анализе. Он садржи конкретна кандидатова одређења, али и многе предлоге за отклањање уочених недостатака у прописима и њиховој примени.

Докторска дисертација „Закључење и престанак уговора о поклону“ представља самосталан рад њеног аутора у ужој грађанскоправној области и облигационом праву. Њен предмет истраживања је један веома интересантан и особен облигациони уговор, који је последњих десетак година привукао нешто већу пажњу правне теорије, што је резултирало и двома студијама у којима је целовито обухваћена његова проблематика. То је, наравно, и пред аутора поставило тежак задатак да се јасно дистанцира од већ објављених радова. Детаљан преглед и анализа дисертације показује да је кандидат у томе успео. Иако је већ објављена дела вишеструко користио, увек је то чинио на допуштен начин, а од њих се дистанцирао другачијом обрадом, систематиком и ставовима, другачијом интеграцијом судске праксе, а нарочито коришћењем потпуно другачије стране литературе.

Дисертација је солидно научно дело и резултат аутономног рада у грађанскоправној области. Она на свеобухватан начин обрађује један класичан институт, испуњавајући стручне, научне и законске критеријуме. Рад је свеобухватан, комплексан, зналачки структуриран и научно фундиран уз обимно ослањање на домаћу и инострану литературу и формалне изворе. Међу квалитетима дисертације истиче се и друштвено сагледавање поклањања, што је приступ који се занемарује на само у домаћој, већ и у класичној континенталној доктрини.

Кандидат је дао преглед и критички осврт предмета истраживања не само са теоријског, већ и са становишта разноврсних и често веома спорних животних ситуација. Посебан квалитет дисертације представља анализа и ослонац на многобројне судске одлуке, чиме се наглашава и практичан значај дисертације.

Рад одликује прецизно и аргументовано проучавање различитих, готово увек сукобљених, па и контрадикторних ставова. Уместо као ману, аутор разноврсност и спорења приказује као богатство уговорног права. Посебну вредност дисертације чини колекција шароликих и удаљених упоредно правних решења. На бази теоријских, законских и судско практичних аспеката, аутор напушта догматски приступ, те се пита „зашто?“, а не само „како?“.

Следећи логичан редослед, аутор је постигао равнотежу теоријског и практичног суспстрата, као и уједначеност делова текста посвећених настанку и престанку поклона. Излагања у главама другог и трећег дела спадају у најбоље делове дисертације. Симетрија између настанка и престанка поклона је остварена тако што је сваком елементу настанка придружена једна целина која говори о престанку.

Посебан квалитет дисертације представља веома обимна библиографска грађа. Аутор је за израду докторске дисертације прикупио и обрадио веома богату научну и стручну литературу, како домаћу, тако и инострану, при чему је ту литературу веома зналачки користио и уградио у анализу свих релевантних питања предмета истраживања. То се посебно односи на домаће монографије, чланке, коментаре, енциклопедије и уџбенике. Поред тога, скоро равномерно је користио и иностране чланке, монографије и упоредно-правне студије, углавном са енглеског говорног подручја.

Дисертација је написана веома допадљивим стилем писања, који је не само јасан и прецизан, већ и са веома израженим смислом за полемичко изражавање. Излагања су илустрована и пажљиво изабраним случајевима из домаће и стране судске праксе, што умногоме олакшава објашњење и разумевање и најсложенијих проблема. Прецизности и јасноћи излагања доприноси и употреба краћих реченица којима се, по правилу, изражава једна мисао, као и логична повезаност пасуса, али и посебних целина рада.

Поред општих метода анализе садржаја, дескрипције и научног објашњења, у изради докторске дисертације доминирали су нормативно-догматски, аналитичко-дескриптивни, упоредни и историјски метод. Уз то, посебно се истичу и прилози из различитих хуманистичких наука, који доприносе разјашњењу суштине појединих проблема.

4.2. Приказ чланака

1) *Онлине решавање спорова као облик медијације у грађанским стварима / Михајло Цветковић. У: Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије : тематски зборник радова. Књ. 5 / уредник Невена Петрушић/. – Ниш : Центар за публикације Правног факултета, 2010. – Стр. 201-224. ISBN 978-86-7148-121-2.*

Онлине решавање спорова је ефикасан и у свету афирмисан вид вансудског решавања спорова. Аутор најпре дефинише онлине решавање спорова, указујући на карактеристике и врсте тог новог облика медијације, да би затим, кроз занимљиве примере из иностране праксе, приказао домен примене, као и ток тог поступка. У наставку упоређује онлине решавање спорова са „традиционалном“ медијацијом и указао на његове предности, али и одређене недостатке. На крају, аутор анализира домаће и иностране правне изворе, а нарочито Закон о посредовању – медијацији. У закључку аутор наводи да је онлине решавање спорова само нови вид вансудског решавања спорова, да се користи за решавање спорова проишавших из електронске трговине или других активности везаних за интернет, као и да постоји јака жеља да се онлине решавање спорова афирмише, али да осим декларативних, конкретних одредби којима се тај начин решавања спорова уређује још увек нема.

2) *Правни аспекти обрачуна затезне камате / Михајло Цветковић. У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. – Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2010. – Бр. 56 (2010), стр. 231-252. ISSN 0350-8501.*

Затезна камата представља најважније и општеприхваћено средство за сузбијање доцње у испуњењу новчаних обавеза. У овом раду посвећена је пажња начину обрачуна затезне камате због његовог утицаја на укупни износ дуга. Будући да су домаћи прописи из ове области били нејасни и непрецизни, а пракса недоследна па и контрадикторна, аутор је у раду указао на релевантне прописе Европске Уније и понудио конкретна решења, којима се напушта примена конформног и усваја примена

простог каматног рачуна. Одлука Уставног суда, донета након објављивања чланка, као и накнадне измене Закона о затезној камати, потврдиле су исправност ауторових предлога.

3) Одговорност пружаоца услуга информационог друштва за штету коју проузрокују њихови корисници противправним садржајем / Михајло Цветковић. У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. - Ниш : Правни факултет, 2011. - 58 (2011), стр. 249-266. ISSN 0350-8501.

Информациона технологија развијена последњих година пружа прилику сваком лицу да ствара и објављује садржаје на Интернету. Злоупотреба нових могућности има за последицу повреду грађанских субјективних права и наношење штете. У раду су представљени правни субјекти без којих Интернет не би функционисао и њихов уговорни однос обележен специфичним обавезама и егзонерационим клаузулама. Приказани су критеријуми по којима домаћа и страна судска пракса одлучује о одговорности провајдера и анализирано како се Закон о облигационим односима може применити у борби против штетника на Интернету. Обрађене су одредбе Закона о електронској трговини израђеног по узору на истоимену европску директиву, али са закашњењем од девет година што доводи у питање њихову сврсисходност. Прописи о искључењу одговорности провајдера умањили су правну несигурност у случајевима проузроковања штете злоупотребом могућности које Интернет пружа. Искључење одговорности не важи за судске налоге тако да провајдери, на захтев оштећеног, могу бити обавезни да предузму одговарајуће мере за спречавање настанка штете односно уклањање њеног узрока. Провајдери садржаја бесплатно нуде најширем кругу лица активно присуство на мрежи какво су пре пар година имали искључиво власници сајтова. Кориснички садржај постао је доминантан, што се лако може злоупотребити за анонимно наношење штете повредом грађанских субјективних права. Позитивни закони заправо стимулишу избегавање уређивачке контроле и то провајдерима садржаја одговара јер њено одсуство умањује одговорност, у исти мах чинећи сајтове атрактивнијим. Провајдер садржаја експлоатише кориснички садржај, али за њега не одговара. Аутор се пита зашто максима *cuius commoda eius et incommoda* не би важила и у дигиталном друштву. Строжи режим одговорности провајдера садржаја претпоставља и право на контролу. Сваки потенцијално недопуштен садржај био би блокиран услед страха од одговорности, а Интернет чија је највећа предност отвореност, добио би цензоре.

4) Претпоставке одговорности за штету нанету пацијенту / Михајло Цветковић. У: Заштита људских и мањинских права у европском правном простору: тематски зборник радова. Књ. 1 / [уредник Предраг Димитријевић ; превод Гордана Игњатовић]. - Ниш : Центар за публикације Правног факултета, 2011. - Стр. 485-502. ISBN 978-86-7148-148-9.

Проузроковање штете пацијенту приликом лечења је тема која представља спону између Облигационог и Медицинског права. Наиме, опште претпоставке грађанскоправне одговорности (штета, узрочна веза, противправност и кривица) у Медицинском праву имају одређене специфичности и управо оне чине предмет овог рада. Аутор је приказао актуелне ставове домаћих и страних теоретичара не отварајући медицинска, већ правна питања о томе које последице лекарске грешке треба сматрати штетом и како утврдити узрочну везу. Указано је на појам „медицински стандард“ и појашњена улога медицинских водича. Анализирано је колико пажње лекари дугују и који критеријуми важе за њену процену. Главни закључци су : 1. Важно је у сваком конкретном случају разликовати последице лекарске грешке од неизбежних губитака нераздвојивих од саме интервенције; 2. Иако се у литератури потенцира проблем

утврђивања узрочне везе, то у пракси није увек случај. 3. Неимовинску штету проузроковану лекарском грешком треба посматрати у ширем смислу јер се не одговара само за болове и страх, него уопште за повреду права личности (нпр. неимовинску штету трпи и пацијент који је у коми; неимовинска штета постоји и у случају болничке инфекције која се још није развила). 4. Предност примене добро написаних и поузданих водича како би се установио медицински стандард у поступцима поводом лекарске грешке је очигледна, али је неопходно да се они користе пажљиво. Суд мора да води рачуна о актуелности водича и кредибилитету његовог творца. 5. Лекар дугује пажњу доброг стручњака која се по објективном мерилу очекује од лекара исте специјализације, ранга и стажа. Свакако треба имати у виду да су у судској пракси забележени и случајеви не само грубе непажње него и намерног проузроковања штете пацијенту.

5) Грађанскоправна одговорност за информацију објављену у медијима / Михајло Цветковић. У: Зборник радова Правног факултета у Нишу : тематски број. Медији и људска права. - Ниш : Правни факултет, 2012. - Бр. 61 (2012), стр. 457-476. ISSN 0350-8501.

Темељни проблем, који чини ову тему интересантном, је како адекватно, дакле уравнотежено и праведно, решити сукоб права на слободу изражавања односно информисања на једној, и личних права на другој страни. Пораст значаја медија, као и тренд декриминализације клевете и увреде, такође актуелизују наслов, будући да грађанске санкције остају једино средство заштите оштећеног. У првом делу рада анализирају се субјекти који чине круг потенцијалних дужника новчане накнаде штете. Други део посвећен је критеријумима за одређивање висине накнаде, које одликује то што се традиционална мерила за процену нематеријалне штете допуњавају мерилима специфичним за Медијско право. „Неновчана“ средства заштите (исправка и одговор) и њихов однос са новчаном накнадом предмет су последњег дела. У раду су приказана позитивна упоредноправна решења, домаћа, страна и пракса Европског суда за људска права, а закључак садржи предлоге за неку будућу редакцију српског медијског закона.

6) Неке напомене о грађанској одговорности за лекарску грешку / Михајло Цветковић. У: Научни скуп са међународним учешћем "Правне Норме у времену и простору". - Косовска Митровица : Правни факултет, 2012. - Стр. 267-286. 978-86-6083-021-2

Грађанскоправна одговорност за лекарску грешку је тема која спаја Облигационо и Медицинско право. Аутор је овим радом описао актуелне и често супротстављене ставове јуриспруденције о различитим спорним питањима и дилемама. Први део рада посвећен је домаћим и упоредноправним покушајима да се лекарска грешка дефинише и разграничи од кривице. Потом следи излагање о правној природи и основу одговорности, интересантно због афирмације објективне одговорности и то на обострану корист пацијената и лекара. У трећем делу, аутор се бави чињеницама које искључују одговорност што је важно због тзв. дефанзивне медицине, а последњи део рада посвећен је дужницима накнаде штете у РС, будући да су се домаћи аутори више бавили страним решењима. У закључку су оспорени неки традиционални ставови и предложене измене постојећих прописа. Мада теоретичари истичу да лекарска грешка сама по себи не обухвата и кривицу лекара, аутор истиче да је контрадикторно што већина дефиниција садржи елементе који асоцирају на кривицу (помињу се „потребна пажња“, „одсуство пажње“, „пажљиво поступање“). Аутор сматра да лекарску грешку није потребно дефинисати: „Ако кренемо тим путем зашто не би дефинисали и адвокатску грешку, инжењерску, програмерску или грешку аутомеханичара?! Таква партикуларизација Облигационог била би непрактична, па и штетна за његов развој“.

Олако позивање лекара на одговорност одвраћа их од обављања делатности, односно наводи их на избегавање сложенијих метода лечења због њихове ризичности. Строгост подстиче дефанзивну медицину. Аутономија лекара се мора поштовати јер крута примена медицинских стандарда спутава развој медицине. Аутор истиче: „У савременом друштву машине преузимају људске послове, а од људи се очекује да раде безгрешно, попут машина. Лекари нису роботи, њихове грешке су неминовне, али не треба грешити у реаговању на њих“.

7) Новинарска пажња / Михајло Цветковић. У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. - Ниш : Правни акултет, 2012. - Бр. 63 (2012), стр. 343-362. ISSN 0350-8501

Лезиони потенцијал дезинформација објављених у медијима непрестано расте, па је грађанскоправна одговорност новинара и медија врло актуелна тема. Право на одштету зависи од новинарске пажње, правног стандарда који прате бројне дилеме како у правној теорији, тако и у судској пракси. Аутор анализира: како утврдити да ли је новинар проверио истинитост информације са дужином пажњом; од којих фактора зависи да ли ће се одређена информација сматрати потпуном; зашто је порекло информације правно релевантно и која пажња се дугује приликом објављивања туђих информација. Предмет овог рада су још и: терет доказивања кривице новинара, непажња и намера у грађанском сегменту медијског права као и критеријуми за процену новинарске пажње потврђени у упоредном, али још недовољно афирмисани у домаћем праву. У закључку су, поред конкретних предлога намењених будућој редакцији медијског закона, наведене и примедбе теоретског карактера везане за ограниченост законске дефиниције новинарске пажње, противправност и професионалну одговорност. Закон о јавном информисању својим одредбама мења општи режим одговорности уређен ЗОО. Неке од тих промена, као што је она везана за терет доказивања, иду у прилог слободи медија. Уместо претпостављене, новинар одговара за доказану кривицу. Аутор сматра да није исправно условљавати одговорност уредника, одговорношћу новинара и обрнуто, јер постоји могућност да је само један од њих крив. У односу на друге запослене који одговарају само ако су штету проузроковали намерно, новинари одговарају и за непажњу. На први поглед, то је строго, али треба имати у виду и оштећеног. Ако њему не пође за руком да докаже како је новинар у конкретном случају поступао испод стандарда новинарске пажње, остаће без накнаде, иако је штетна информација нетачна. Чини се да је новинар, у односу на друге штетнике, привилегован. Аутор наглашава да законодавац не предвиђа какву пажњу новинар дугује када објављује идеје, вредносне судове или своје мишљење. По овом питању ни правна теорија није издашна, па предлаже формулисање ширег концепта новинарске пажње. Иако се и у Медијском и у Медицинском праву говори о професионалној пажњи, чини се да ови појмови немају додирних тачака. Зато аутор предлаже да “уместо деконструкције Одштетног, односно Облигационог права, треба одабрати синтезу, интегративни и индуктивни метод. Дефинисање појма професионалне пажње свакако би помогло“.

8) Шта нам доноси нова директива о правима потрошача? / Милена Јовановић Заттила, Михајло Цветковић. У: Право и привреда. – Београд : Удружење правника у привреди Србије, 2012. - Бр. 4/6 (2012), стр. 433 – 452. ISSN 0354-3501

Са увећањем економске и социјалне важности продаје на даљину, расте и потреба за новим прописима. Као основно правно средство хармонизације правних прописа држава чланица коришћене су директиве, као акти општег карактера који обавезују државе чланице на усклађивање у прописаном року. Потреба за ревизијом

директива о дистанционим и уговорима закљученим ван пословних просторија, усвојених пре више од 20 година, материјализована је у форми нове Директиве о правима потрошача 20011/83/EU. Њоме се битно мења досадашња регулатива из ове области, примарно мерама за спречавање фрагментације тржишта и снижење трошкова пословања, а секундарно мерама стимулације поверења потрошача. Осим што предвиђа максималну хармонизацију, њоме се истовремено спречава злоупотреба права на раскид и врши дерегулација уговора мање вредности. Први део рада начелно приказује у којој мери ће нова Директива променити положај потрошача у ЕУ. Други, централни део, упоређује Директиву и Закон о заштити потрошача (2010) са циљем да се, будући да је у току реформа националног права потрошача, он побољша. Аутори закључују да је по многим питањима ЗЗП усвојио непотпуна и контрадикторна решења. Осим језичких и стилских мањкавости, ЗЗП и садржински показује недостатке оличене у нерегулисању питања попут дигиталног садржаја или уговора мање вредности, као и у лошем регулисању изузетака од права на једнострани раскид. Како Директива нема „социјалну компоненту“, отвара се и дилема да ли је посебним правилима о „угроженом потрошачу“ место у ЗЗП.

9) Објективни елемент уговора о поклону / Михајло Цветковић. У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. - Ниш : Правни факултет, 2013. - Бр. 65 (2013), стр. 419-436. ISSN 0350-8501

Значајно обележје уговора о поклону је тзв. објективни елемент. Предмет првог дела рада је бесплатност у римском, француском, немачком и *common law* праву. У другом делу анализиране су редовне имовинске последице поклањања, али и схватање да осиромашење поклонодавца и обогаћење поклонопримца нису увек логичка таутологија. Иновативне одредбе европског Нацрта заједничког референтног оквира (DCFR) о мешовитом и „чистом“ поклону приказане су у трећем делу. Сазнања из антропологије, социологије и психологије о поклонодавчевој користи, егоистичном поклону и обавези захвалности, изнета у четвртном делу, доводе у питање класично поимање уговора о поклону у Облигационом праву. У раду је поменуто да, уместо осиромашења, поклон може донети имовинску корист поклонодавцу (нпр: поклон непотребних ствари ослобађа складиште; поклон отпада; поклон животиње чије је издржавање скупо). Некад поклон осиромаша поклонопримца (нпр. поклоњена животиња зарази стадо). Најзад, осиромашење и обогаћење јавља се и мимо поклона (нпр. када вештим преговорима уговарач постигне изузетно повољну цену, он се богати на рачун друге стране). Последњи пример показује да је објективни елемент ограниченог домашаја, у обзир се мора узети и субјективни елемент поклона. Зато, сматра аутор, објективни елемент поклона најбоље се објашњава кумулативно, бесплатношћу са једне и осиромашењем/обогаћењем са друге стране. Између ових компоненти постоји тесна веза, бесплатност је услов постојања поклона, корелативни пар је имовинска последица поклањања. Нарочито се истиче поглед друштвених наука на поклон, другачији од правничког. Реципроцитет се подразумева, нема слободе, егоизам потискује алтруизам. Одсуство накнаде није губитак за поклонодавца, напротив његов добитак је, што је можда и битније, нематеријалан. Поклањање је друштвена појава сложенија од простог бесплатног акта. Покушај права да регулише ову појаву биће успешан само ако разумемо њену суштину. Објективни елемент треба сагледати из угла поклонопримца: евентуална поклонодавчева корист, редовно нематеријална неретко и материјална, је секундарна.

10) Садржина гаранције за исправно функционисање продате ствари / Ђорђе Л. Николић, Михајло Цветковић. У: Правни живот: тематски број. Право и

достојанство - Београд : Удружење правника Србије, 2013. - Год. 62, бр. 10, том 2 (2013), стр. 655-670. ISSN 0350-0500.

Садржину гаранције за исправно функционисање продате ствари чине одређена права купца која произлазе из гаранције и представљају њену конкретизацију. Поред права на оправку и замену ствари, која су, иначе, уобичајена, Закон о облигационим односима предвиђа и право на раскид уговора и смањење цене, као и право на накнаду штете. Право на оправку ствари је примарно купчево право, док су остала његова права супсидијарна, јер их може алтернативно остваривати само ако не добоје захтевану оправку ствари. При томе, право на оправку и замену ствари купац може да остварује било од продавца, било од произвођача, који му одговарају солидарно, док право на раскид уговора и право на снижење цене долазе до изражаја једино у односу на продавца. Купцу се може признати и право на накнаду штете, с тим што се оно не може остваривати самостално, већ само уз неко од наведених купчевих права. Купац стиче неко од права по основу гаранције независно од кривице одговорног лица, тј. чак и кад одговорно лице није знало нити је могло знати за функционални недостатак.

11) Дефиниција и правна природа дигиталног садржаја / Ђорђе Николић, Михајло Цветковић. У: Право и привреда. - Београд : Удружење правника у привреди Србије, 2014. - Бр. 7-9 (2014), стр. 54-70. ISSN 0354-3501.

Дигитални садржај, као виртуелно добро реалне вредности, релативно је нов појам који игра значајну улогу у животу потрошача и савременој привреди. Његова обележја (нетелесност, електронски формат, везаност за телесни медијум) мењају традиционални правни промет између трговца и потрошача. На пример, дигитални садржај се прибавља без преноса својине, често се плаћа личним подацима. Штуре европске и националне законске дефиниције дигиталних производа допуњене су сукобљеним концепцијама доктрине. Теоријски значај чланка огледа се у описивању препрека да се овај динамични правни стандард одреди, као и у препознавању његових основних елемената. У делу о правној природи дигиталног садржаја анализира се практично питање правног режима релевантног за уговор о дигиталном садржају. Да ли је реч о роби, услузи, лиценци или добру *sui generis*? Приказани су критеријуми за квалификацију уговора, као и компарација понуђених решења. Заштита потрошача дигиталног садржаја је у повоју, али питања из ове области су све актуелнија. Заштитом потрошача дигиталног садржаја бране се основна људска права, па је одговарајући правна анализа важнија него што се, на први поглед, то чини. Аутори истичу да су дефиниције овде незахвалне и због принципа неутралности који налаже да правну норму треба тако формулисати да њена примена не зависи од нивоа техничког прогреса. Трајање сваке дефиниције је ограничено због развоја технологије. Главна обележја дигиталног садржаја су: 1) дигитални садржај састоји се од података/информација у електронском облику; 2) сам дигитални садржај је неопипљив, иако се увек налази на неком телесном медијуму, локалном или удаљеном. Ради исправне квалификације уговора о дигиталном садржају, аутори сматрају да треба узети у обзир следеће околности: 1) да ли је прибављање трајно или орочено; 2) да ли је уговор бесплатан, псеудобесплатан или теретан; 3) да ли су подаци, приказани на личном хардверу потрошача, похрањени локално или на персонализованом делу удаљеног сервера.

12) Одговорност за штету проузроковану због непоседовања и непримене неопходних медицинских средстава / Михајло Цветковић, Ђорђе Николић. У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. - Ниш : Правни факултет, 2014. - Бр. 68 (2014), стр. 351-370. ISSN 0350-8501.

У раду се најпре подвлачи да се данашња медицина уопште не може замислити без одговарајућих медицинских средстава. Њихово поседовање не само што је неопходно за оснивање здравствених установа и приватне праксе, већ је и њихова општа дужност да у обављању здравствене делатности користе што савременија медицинска средства. Међутим, евидентно је да њихова примена није увек безбедна, јер је често прате и извесни ризици по здравље и живот пацијента. При томе, најчешће се дешава да пацијент претрпи штету у вези са применом медицинског средства. Али он може бити оштећен и неприменом неопходног медицинског средства. У овом раду је изложена само одговорност здравствених установа и приватне праксе за штету коју пацијент претрпи због непримене неопходног медицинског средства, при чему се издвајају два посебна случаја такве одговорности. У првом, здравствена установа одговара за штету проузроковану одбијањем да пружи здравствену услугу због тога што не поседује неопходно медицинско средство, док у другом она одговара за штету проузроковану извршењем здравствене услуге без неопходног медицинског средства. С тим у вези у раду се подвлачи да су здравствене установе, као јавне службе, дужне да пружају здравствене услуге свим грађанима, што је у корелацији са општим правом грађана на заштиту здравља. С обзиром на то, закључује се да и у случају кад ускрати пацијенту пружање здравствене услуге због тога што не поседује неопходно медицинско средство, здравствена установа може одговарати за штету коју пацијент због тога претрпи, с тим што то може бити њена неуговорна одговорност или одговорност у вези са обавезом закључења уговора, која се квалификује као предуговорна одговорност. У оба случаја одговорност здравствене установе се заснива на претпостављеној кривици, тако да се она ослобађа одговорности ако докаже да је ускратила здравствену услугу, односно да је одбила да закључи уговор о њеном пружању због оправданог непоседовања неопходног медицинског средства. Извршење медицинске услуге без медицинског средства чија је употреба била медицински индикована представља лекарску грешку, која у највећем броју случајева готово извесно индицира и кривицу лекара и грађанскоправну одговорност здравствене установе. Код одговорности за штету проузроковану неприменом медицинских средстава доказивање узрочне везе је веома отежано, јер се ради о штети која је проузрокована нечињењем, односно пропуштањем дужне радње.

13) Способност за закључење уговора о поклону / Михајло Цветковић. У: Мобилна правна клиника: од институције ка жртви / приређивачи Миомира Костић, Дарко Димовски, Иван Илић. - Ниш : Центар за публикација Правног факултета, 2014. - Стр. 167-188. ISBN 978-86-7148-181-6.

Предмет првог дела рада је способност физичких и правних лица да чине поклоне, са посебним освртом на субјекте јавног права, предузећа и способност законских заступника да поклањају имовину заступаних. Други део рада обрађује способност правних субјеката да приме поклон, са издвојеним целинама о пословно неспособним лицима и правним лицима-поклонопримцима. Последњи део посвећен је релативној неспособности за закључење поклона, односно забранама којима се штити јавни или приватни интерес. Рад садржи примере из домаће судске праксе, упоредноправна решења и предлоге везане за Преднацрт грађанског законика РС.

14) Саобразност дигиталног садржаја / Михајло Цветковић, Ђорђе Николић. У: Право и привреда. – Београд : Удружење правника у привреди Србије, 2015. - Бр. 7/9 (2015), стр. 47–64. ISSN 0354– 3501.

Овај рад, као наставак на чланак „Дефиниција и правна природа дигиталног садржаја“ (Право и привреда, 7-9/2014), ослањајући се на европске формалне изворе (CESL, Директива о правима потрошача, Упутство за примену Директиве) и страну

литературу, осветљава нове појмове у домаћем Праву потрошача. Саобразност дигиталног садржаја је проблематична јер је и његова правна природа спорна. Објашњава се аналогијом са традиционалним производима, уз прихватње нових идеја као што је „псеудобесплатност“. Саобразност зависи од предуговорне информисаности потрошача и његових основаних очекивања, али ови елементарни концепти уговорног права у дигиталном окружењу имају специфично значење. Несаобразност се описује као некомпатибилност, немогућност умножавања и приступања, прерана дотрајалост. Неквалитетан дигитални производ угрожава безбедост, па и основна људска права е-потрошача. Трговци злоупотребљавају аутономију воље, умањујући своју одговорност за несобразност. Трговац вештим обавештавањем и уговарањем знатно побољшава свој положај, умањујући шансе да одговара за несобразност. Границе таквом поступању су правила о непоштеној трговачкој пракси, али и опште начело савесности и поштења. Нуђење „бесплатног“ дигиталног садржаја представља само један нов пословни модел, а не трговачку дарежљивост. С тим у вези аутор закључује да у односу на дигитални садржај постоје још увек неформирани правни стандарди (нпр. „основана очекивања“, „нормално функционисање“, „редовна употреба“, „главне карактеристике“), да тест саобразности треба да узима у обзир основана очекивања потрошача, а не интересе носиоца лиценце, као и да пракса домаћег законодавца да парцијално преузима решења из европских директива уводи у домаће право појмове који су без додатног објашњења бескорисни (нпр. релевантна интероперабилност).

5. Закључно мишљење

Др Михајло Цветковић је, поред докторске дисертације, објавио и већи број научних и стручних радова из уже грађанскоправне научне области у публикацијама категорија М44, М51 и М52, чиме у потпуности испуњава услове за избор у звање доцент, прописане чл. 26 Правилника о условима, поступку и начину избора у звање наставника Правног факултета Универзитета у Нишу. Објављени радови кандидата показују да он успешно примењује методе научно-истраживачког рада, као и да своје анализе, поткрепљене аргументима, излаже јасно и разумљиво. Стил писања је допадљив, систематика логична и прегледна. Теме су нове и актуелне.

Докторска дисертација, али и највећи број осталих радова кандидата, баве се темама из уже грађанскоправне области. По правилу, то су теме везане за Облигационо право и то, најчешће, за општи и посебни део уговорног права, проузроковање и надокнаду штете, али има и радова из других правних области, јер кандидат своје интересовање усмерава и на право заштите животне средине, медијско право и медицинско право. Нарочито је приметно његово интересовање за уговорно право заштите потрошача, као и за правно регулисање грађанско-правних односа поводом информационих технологија.

Евидентно је да у скоро свим својим радовима кандидат пореди решења домаћег и иностраног права, укључујући ту и право ЕУ, чиме даје значајан допринос не само усавршавању домаћег права, већ и његовом усклађивању са правом Европске уније.

Поводом педагошког рада кандидата, треба истаћи дугогодишњи рад у настави на различитим предметима са Катедре за грађанскоправне науке. Кандидат ја сам осмишљавао наставни материјал коришћен на вежбама, при чему су његовим радом били задовољни не само предметни наставници, већ и студенти. У званичним евалуацијама квалитета наставе, кандидат је од студената увек добијао одличне оцене.

6. Предлог за избор кандидата

Имајући у виду све горе наведено у вези са научним и педагошким радом кандидата др Михајла Цветковића, асистента на Правном факултету Универзитета у Нишу, као и резултате из његовог досадашњег радног искуства, Комисија за писање извештаја за избор једног наставника у звање доцента за ужу Грађанскоправну научну област сматра да он, према одредбама из чл. 64 ст. 5. Закона о високом образовању РС, као и чл. 120 ст. 5. Статута Универзитета у Нишу, односно чл. 90 ст. 4. Статута Правног факултета у Нишу, испуњава све услове који су неопходни за избор у звање доцента.

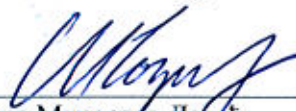
С обзиром на то, а у складу са овлашћењем из чл. 94 Статута Правног факултета Универзитета у Нишу и чл. 124 Статута Универзитета у Нишу, Комисија за писање извештаја за избор једног наставника у звање доцента за ужу Грађанскоправну научну област

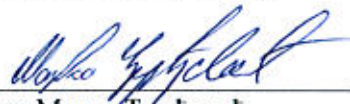
ПРЕДЛАЖЕ

да Изборно веће Правног Правног факултета Универзитета у Нишу УТВРДИ РЕДЛОГ ЗА ИЗБОР др Михајла Цветковића у звање доцента за ужу Грађанскоправну научну област.

У Нишу, 7.12.2015. године

Чланови Комисије:

 (др Мирослав Лазин,
 редовни професор Правног факултета
 Универзитета у Нишу)

 (др Марко Бурђевић,
 ванредни професор Правног факултета
 Универзитета у Београду)

 (др Ђорђе Николић,
 ванредни професор Правног факултета
 Универзитет у Нишу)